

Kwota dochodu cząstkowego złotych		Stopa podatku
ponad	do	%
63.000	72.000	30
72.000	90.000	32
90.000	108.000	34
108.000	126.000	36
126.000	144.000	38
144.000	162.000	40
162.000	180.000	42
180.000	204.000	44
204.000	252.000	46
252.000	300.000	48
300.000	—	50

7) art. 16 otrzymuje brzmienie:

„Art. 16. Podatnicy, których dochód ogólny (art. 6 ust. 3) przekracza 60.000 zł rocznie, podlegają nadto opodatkowaniu od dochodu ogólnego według skali z art. 17.”;

8) art. 17 otrzymuje brzmienie:

„Art. 17. 1. Podatek od dochodu ogólnego wymierza się według następującej skali:

Kwota dochodu złotych		Stopa podatku
ponad	do	%
60.000	63.000	2
63.000	72.000	3
72.000	90.000	4
90.000	108.000	5
108.000	126.000	6
126.000	144.000	7
144.000	162.000	8
162.000	180.000	9
180.000	204.000	10
204.000	252.000	11
252.000	300.000	13
300.000	—	15

2. Podatek od dochodu ogólnego wraz z podatkiem od dochodów cząstkowych nie może przekroczyć 65% dochodu ogólnego.”;

9) w art. 18 ust. 1 kwotę „10.800 zł rocznie” zastępuje się kwotą „13.680 zł rocznie”;

10) w art. 19 (w nawiasach) skreśla się „4 i 5”;

11) w art. 20 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podatek obliczony według skali z art. 15, a jeżeli podatnik podlega nadto opodatkowaniu od dochodu ogólnego, łączną sumę podatku obliczonego według skal z art. 15 i 17 podwyższa się:

1) o 20% dla podatników w wieku ponad 25 lat, nieżonatych lub niezamężnych, nie mających na utrzymaniu dzieci, a których suma dochodów cząstkowych ze wszystkich źródeł przychodów przekracza 9.420 zł rocznie,

2) o 10% dla podatników żonatych lub zameżnych od lat przeszło dwóch, lecz nie mających na utrzymaniu dzieci, a których suma dochodów cząstkowych ze wszystkich źródeł przychodów przekracza 11.640 zł rocznie.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Łączna suma podatku wraz ze zwyczajami (ust. 1) nie może przekraczać 65% dochodu będącego podstawą opodatkowania.”

Art. 2. W dekrete z dnia 30 czerwca 1951 r. o podatku gruntowym (Dz. U. z 1955 r. Nr 23, poz. 143) skreśla się tytuł: „Podatek gruntowy a podatek dochodowy” oraz art. 15.

Art. 3. Przepisy ustawy stosuje się do dochodów osiągniętych w czasie od dnia 1 stycznia 1957 r.

Art. 4. Wykonanie ustawy porucza się Ministrowi Finansów.

Art. 5. Upoważnia się Ministra Finansów do ogłoszenia jednolitego tekstu dekretu o podatku dochodowym z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu.

Art. 6. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: **A. Zawadzki**
Sekretarz Rady Państwa: **St. Skrzyszewski**

252

U S T A W A

z dnia 19 listopada 1956 r.

o zmianie dekretu o postępowaniu podatkowym.

Art. 1. W dekrete z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1950 r. Nr 56, poz. 506 i z 1953 r. Nr 9, poz. 27) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 ust. 3 pkt 2 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) które rodzaje przychodów podlegają opodatkowaniu według przepisów o podatku od wynagrodzeń, a które według przepisów o podatku obrotowym lub dochodowym,”;

2) w art. 4 ust. 2 skreśla się wyrazy „w porozumieniu z właściwymi ministrami”;

3) w art. 5:

a) w ust. 1 skreśla się wyrazy „bądź też w poszczególnych gminach”;

b) w ust. 2 skreśla się wyrazy „bądź w poszczególnych gminach”;

4) w art. 6 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Tryb powoływania, skład osobowy i organizację komisji odwoławczych oraz ich kadencję, jak również tryb i sposób postępowania przed tymi komisjami ustala Minister Finansów. Komisje odwoławcze powinny w czasie pełnienia swych czynności przestrzegać przepisów podatkowych.”;

5) w art. 8 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Właściwość miejscową w sprawach podatku dochodowego osób prawnych określa się według miejsca, w którym w ostatnim dniu roku podatkowego znajdowała się siedziba osoby prawnej.”;

6) w art. 9 ust. 5 wyrazy „władze i urzędy państwowe, podmioty gospodarki społecznej, instytucje społeczne, organizacje polityczne, związki wyznaniowe i stowarzyszenia” zastępuje się wyrazami „jednostki budżetowe, jednostki gospodarki społecznej, organizacje społeczne, zawodowe i samorządu gospodarczego, organizacje i związki wyznaniowe oraz ich instytucje”;

7) w art. 27:

a) w ust. 1 wyrazy „Władze i urzędy państwowe, podmioty gospodarki społecznej, instytucje społeczne, organizacje polityczne, związki wyznaniowe i stowarzyszenia” zastępuje się wyrazami „Jednostki budżetowe, jednostki gospodarki społecznej, organizacje społeczne, zawodowe i samorządu gospodarczego, organizacje i związki wyznaniowe oraz ich instytucje”;

b) w ust. 2 skreśla się wyrazy „w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego”;

8) skreśla się art. 32;

9) w art. 41 ust. 4 pkt 4 wyrazy „prześlać zamiast siebie” zastępuje się wyrazem „przysłać”;

10) w art. 44 wyraz „gminnych” zastępuje się wyrazem „gromadzkich”;

11) w art. 46 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Jeżeli adresat lub w razie jego nieobecności inna osoba, wymieniona w ust. 1, przyjmując pismo odmawia podpisu na potwierdzeniu odbioru pisma organ doręczający pozostawia pismo tej osobie, czyniąc odpowiednią adnotację o odmowie podpisu; w tym przypadku doręczenie uważa się za dokonane w chwili pozostawienia pisma.”;

12) w art. 47:

a) w ust. 1 wyrazy „upłynął bezskutecznie miesiąc czasu” zastępuje się wyrazami „upłynęły bezskutecznie dwa tygodnie”;

b) w ust. 1 i 2 wyraz „gminnej” zastępuje się wyrazem „gromadzkiej”;

c) w ust. 2 dodaje się zdanie: „Przepisów zdania poprzedzającego nie stosuje się do nakazów płatniczych, jeżeli nastąpiło przedawnienie prawa wydania decyzji w sprawie ustalenia zobowiązania podatkowego (art. 144);”;

13) w art. 56 ust. 2 wyrazy „podatku od lokali” zastępuje się wyrazami „podatków od lokali i miejskiego”;

14) w art. 62 ust. 1 po wyrazie „podanie” dodaje się wyrazy „(art. 30 ust. 1)”;

15) art. 63 otrzymuje brzmienie:

„Art. 63. Prośbę o przywrócenie terminu do wniesienia środka odwoławczego rozstrzyga ostatecznie organ odwoławczy.”;

16) art. 65 otrzymuje brzmienie:

„Art. 65. 1. Minister Finansów może ze względu na szczególne okoliczności przedłużać dla wszystkich podatników lub dla określonych grup podatników terminy przewidziane w niniejszym dekreście oraz w innych przepisach podatkowych z wyjątkiem terminu przedawnienia.

2. Minister Finansów może w poszczególnych sprawach odraczać na wniosek podatnika terminy przewidziane w niniejszym dekreście oraz w innych przepisach podatkowych.

3. Uprawnienia, o których mowa w ust. 1 i 2, przysługują również kierownikom wydziałów finansowych prezydium wojewódzkich rad narodowych oraz Rad Narodowych w m. st. Warszawie i m. Łodzi, z tym że przedłużenie terminu w przypadkach określonych w ust. 1 nie może przekraczać 1 miesiąca.

4. Uprawnienie, o którym mowa w ust. 2, przysługuje również kierownikom wydziałów finansowych prezydium rad narodowych powiatowych, miast stanowiących powiaty, z tym że odroczenie terminu nie może przekraczać okresu 6 miesięcy.

5. Prawo przywrócenia wszelkich zaniedbanych terminów mają:

1) kierownicy wydziałów finansowych prezydium rad narodowych powiatowych, miast stanowiących powiaty, jeżeli zaniedbanie terminu nie przekracza okresu 6 miesięcy;

2) kierownicy wydziałów finansowych prezydium wojewódzkich rad narodowych oraz Rad Narodowych w m. st. Warszawie i m. Łodzi, jeżeli zaniedbanie terminu nie przekracza okresu 1 roku;

3) Minister Finansów we wszystkich innych przypadkach.”;

17) w art. 67 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Jeżeli na wykonywanie działalności gospodarczej lub zawodowej potrzebne jest w myśl obowiązujących przepisów posiadanie uprawnienia lub zezwolenia, podatnicy obowiązani są je okazać przy uzyskiwaniu karty rejestracyjnej. Jeżeli podatnik nie posiada uprawnienia lub zezwolenia, organ finansowy wydając kartę rejestracyjną zamieszcza na niej adnotację, że podatnik nie posiada uprawnienia bądź zezwolenia na prowadzenie przedsiębiorstwa lub wykonywanie zajęcia i zawiadomi o tym równocześnie właściwy wydział prezydium rady narodowej oraz właściwą organizację samorządu gospodarczego lub zawodowego, przysyłając przy tym odpis deklaracji na uzyskanie karty rejestracyjnej.”;

18) w art. 69 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Osoby sprzedające towary na targach i jarmarkach obowiązane są posiadać przy sobie właściwą kartę rejestracyjną bądź jej odpis poświadczony przez organ finansowy, jeżeli na osobach tych z mocy obowiązujących przepisów ciąży obowiązek uzyskania takiej karty.”;

19) w art. 71 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Minister Finansów może w drodze rozporządzenia zwalniać określone grupy podatników od opłaty za karty rejestracyjne całkowicie lub częściowo.”;

20) w art. 72 ust. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) Zajęcia zawodowe:

a) adwokaci, inżynierowie, architekci i technicy..... 90,

b) fachowi pracownicy służby zdrowia, w szczególności lekarze, lekarze dentyści, felczerzy, pielęgniarki, położne, uprawnieni technicy dentyści technicy dentyści, dietetyczki, masażyści i rentgenotechnicy

- (elektrotechnicy) medycy, a ponadto lekarze weterynarii 60”;
- 21) w art. 74 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:
„4. Podatnicy podatku obrotowego mają obowiązek zwrotu organom finansowym kart rejestracyjnych w ciągu trzech dni po zaprzestaniu na stałe wykonywania świadczeń podlegających podatkowi obrotowemu.”;
- 22) w art. 78 ust. 2 dodaje się zdanie:
„Obowiązek dołączania ksiąg podatkowych do zeznań nie dotyczy podatników prowadzących księgi przychodu — rozchodu dla nieruchomości.”;
- 23) w art. 102:
a) w ust. 5 skreśla się wyrazy „w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego” i dodaje się zdanie: „Minister Finansów może zwalniać określone grupy podatników bądź poszczególnych podatników od obowiązku prowadzenia ksiąg handlowych.”;
b) w ust. 6 dodaje się zdanie:
„Minister Finansów może w uzasadnionych przypadkach zwalniać podatników od obowiązków wynikających z tych przepisów.”;
c) w ust. 9 skreśla się wyrazy „w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego”;
- 24) w art. 103 ust. 5 skreśla się wyrazy „w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego” i dodaje się zdanie: „Minister Finansów może w uzasadnionych przypadkach zwalniać podatników od obowiązków wynikających z tych przepisów.”;
- 25) art. 107 otrzymuje brzmienie:
„Art. 107. W przypadku stwierdzenia przez organ finansowy wadliwości ksiąg, polegających na formalnych usterkach i brakach, a nie mających w konkretnym przypadku istotnego znaczenia, organ finansowy powinien uznać księgi za dowód (art. 104). Wytyczne co do właściwego stosowania tego przepisu wydaje Minister Finansów.”;
- 26) skreśla się art. 108;
- 27) w art. 120 ust. 4 wyrazy „bezpieczeństwa publicznego” zastępują się wyrazami „Milicji Obywatelskiej”;
- 28) w art. 124 ust. 1 wyrazy „Wszystkie władze, sądy, urzędy” zastępuje się wyrazami „Wszystkie jednostki budżetowe, jednostki gospodarki uspołecznionej, organizacje społeczne, zawodowe i samorządu gospodarczego, organizacje i związki wyznaniowe oraz ich instytucje”;
- 29) w art. 124 ust. 2 wyrazy „władze, sądy i urzędy” zastępuje się wyrazami „jednostką budżetową”;
- 30) skreśla się art. 125;
- 31) w art. 126 po wyrazach „w drodze rozporządzeń” dodaje się wyrazy „w odniesieniu zaś do jednostek gospodarki uspołecznionej — w drodze zarządzeń.”;
- 32) art. 127 otrzymuje brzmienie:
„Art. 127. Właściciele (współwłaściciele, właściciele czasowi), posiadacze oraz użytkownicy nieruchomości obowiązani są zawiadamiać organ finansowy pierwszej instancji o wszelkich zmianach, jakie zachodzą w ciągu roku podatkowego w stosunku do danych uwidoczonych w złożonych przez nich wykazach nieruchomości. Zawiadomienia te składa się organowi finansowemu według wzoru ustalonego przez Ministra Finansów w terminie tygodniowym od daty powstania zmian. Minister Finansów może zwalniać niektóre grupy właścicieli (współwłaściciele, właściciele czasowi), posiadaczy oraz użytkowników nieruchomości od tego obowiązku w całości lub częściowo.”;
- 33) w art. 128 skreśla się wyrazy „oraz sołtysi w gromadach wiejskich” i „lub mieszkańców gromady”;
- 34) w art. 129 wyrazy „Władze i urzędy państwowe, podmioty gospodarki uspołecznionej, instytucje publiczne i stowarzyszenia” zastępuje się wyrazami „Jednostki budżetowe, jednostki gospodarki uspołecznionej, organizacje społeczne, zawodowe i samorządu gospodarczego, organizacje i związki wyznaniowe oraz ich instytucje”;
- 35) po art. 129 dodaje się art. 129a w brzmieniu:
„Art. 129a. Minister Finansów może określić w drodze rozporządzenia — a dla jednostek budżetowych i jednostek gospodarki uspołecznionej, organizacji społecznych, zawodowych i samorządu gospodarczego, organizacji i związków wyznaniowych oraz ich instytucji w drodze zarządzenia — inne obowiązki co do sporządzania i przesyłania organom finansowym informacji podatkowych, dotyczących jednostek gospodarki nie uspołecznionej.”;
- 36) w art. 130 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Państwowe biura notarialne obowiązane są przysyłać w terminie do dnia 15 każdego miesiąca właściwym organom finansowym zawiadomienia o zeznanych aktach darowizny, z przytoczeniem istotnej treści tych aktów.”;
- 37) w art. 135 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:
„5. Terminy ukończenia ustalania zobowiązań podatkowych (wymiarów) dla poszczególnych rodzajów danin publicznych określa Minister Finansów.”;
- 38) w art. 141 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:
„3. W sprawach podatku od wynagrodzeń doręczenie płatnikowi odrębnego nakazu płatniczego może być zastąpione doręczeniem płatnikowi odpisu protokołu kontroli potrąceń i wpłat podatku od wynagrodzeń w którym organ finansowy stwierdził różnice w podatku przypadające do zapłacenia.”;
- 39) skreśla się art. 142;
- 40) art. 144 otrzymuje brzmienie:
„Art. 144. 1. Nie można wydać decyzji w sprawie ustalenia zobowiązania podatkowego (wymiaru), jeżeli od końca roku podatkowego, w którym powstał obowiązek podatkowy, upłynęły trzy lata, a pięć lat w stosunku do podatników prowadzących księgi handlowe. Pięcioletni okres, w którym można wydać decyzję w sprawie ustalenia zobowiązania podatkowego, stosuje się także do podatników, którzy mimo obowiązku nie brali udziału w postępowaniu podatkowym albo biorąc udział w postępowaniu podatkowym nie ujawnili źródła przychodu lub majątku. W przypadku gdy nabycie prawa majątkowego stwierdzono pismem, okres, w którym można wydać decyzję w sprawie ustalenia zobowiązania podatkowego w podatku od nabycia praw majątkowych, liczy się od końca roku kalendarzowego, w którym sporządzono pismo. Przedawnienie w zakresie podatku od nabycia praw majątkowych nie biegnie w czasie wykonywania umowy o nabycie prawa majątkowego.
2. W przypadku niedokonania w terminie wskazanym w ust. 1 wymiaru podatku, w odniesieniu do którego istnieje obowiązek wpłacania zaliczek, za wymiar roczny uważa się łączną kwotę należnych zaliczek.
3. Jeżeli płatnik (art. 20 ust. 3) nie pobrał od podatnika w ogóle podatku od wynagrodzeń lub pobrał go w kwocie niższej od wynikającej z obowiązujących przepisów, należne

a nie pobrane od podatnika kwoty podatku obciążają wyłącznie płatnika.

4. Podatnicy, płatnicy i inkasenci obowiązani są przechowywać księgi i inne dokumenty mające znaczenie w postępowaniu podatkowym w okresie, w którym można wydać decyzję w sprawie ustalania zobowiązań podatkowych (ust. 1). Szczególne przepisy nakładające obowiązek dłuższego przechowywania ksiąg i dokumentów pozostają w mocy.”;

41) art. 156 otrzymuje brzmienie:

„Art. 156. 1. Jeżeli omyłkowo ta sama osoba lub ten sam przedmiot opodatkowania został dwukrotnie obciążony tym samym podatkiem przez ten sam organ finansowy, organ ten dokonuje z urzędu lub na wniosek podatnika odpisu podatku później wymierzonego.

2. Jeżeli wymiar podwójny został dokonany przez różne organy finansowe mające wspólny organ bezpośrednio wyższej instancji, organ ten zarządza odpisanie wymiaru dokonanego przez organ finansowy miejscowo niewłaściwy, na wniosek jednego z organów finansowych, które dokonały wymiaru, lub na wniosek podatnika.

3. W przypadku gdy wymiar podwójny został dokonany przez organy finansowe, mające różne organy bezpośrednio wyższej instancji, stosuje się odpowiednio przepis art. 15 ust. 2.”;

42) w art. 162 skreśla się pkt 6;

43) w art. 165 ust. 2 dodaje się zdanie: „Jeżeli środek odwoławczy nie zostanie załatwiony w terminach wskazanych w art. 135 ust. 4 licząc od wpływu środka odwoławczego do pierwszej instancji, organ finansowy obowiązany jest zawiesić do czasu wydania decyzji pobór kwoty spornej na wniosek podatnika, chyba że środek odwoławczy zostanie załatwiony w terminie dwutygodniowym od dnia zgłoszenia tego wniosku. Przepis zdania poprzedniego nie stosuje się w przypadku, gdy do wydania decyzji konieczne jest rozstrzygnięcie pytania wstępnego, podlegającego właściwości innych organów administracji państwowej lub sądów.”;

44) art. 167 otrzymuje brzmienie:

„Art. 167. 1. Gdy odwołanie podlega rozpatrzeniu przez komisję odwoławczą, a podatnik wyrazi w odwołaniu życzenie złożenia usnych wyjaśnień w celu uzasadnienia podniesionych w nim zarzutów, należy go zawiadomić o terminie rozpatrzenia odwołania przez komisję odwoławczą, przynajmniej na tydzień przed posiedzeniem komisji. Jeżeli podatnik nie zgłosi się, pomimo doręczenia mu zawiadomienia, odwołanie podlega rozpatrzeniu, chyba że komisja odwoławcza na prośbę podatnika przesunęła termin rozpatrzenia odwołania.

2. Decyzję komisji odwoławczej ogłasza się ustnie podatnikowi, podając mu do wiadomości wysokość podstawy opodatkowania. Przewodniczący komisji odwoławczej może odroczyć ogłoszenie decyzji, najdalej jednak na okres do dwóch tygodni.”;

45) po art. 170 dodaje się art. 170a w brzmieniu:

„Art. 170a. 1. Przewodniczącemu komisji odwoławczej służy prawo wniesienia sprzeciwu przeciwko uchwałom komisji odwoławczej do Ministra Finansów w terminie tygodniowym od dnia powzięcia uchwały przez komisję.

2. Wniesienie sprzeciwu wstrzymuje wykonanie uchwały komisji odwoławczej.

3. W przypadku ustnego ogłoszenia podatnikowi decyzji komisji odwoławczej (art. 167 ust. 2) zawiadamia się podatnika o wstrzymaniu wykonania uchwały w związku z wniesieniem sprzeciwu.”;

46) w tytule działu XVI wyrazy „Obywatelskie komisje podatkowe” zastępuje się wyrazami „Komisje podatkowe”;

47) art. 171 otrzymuje brzmienie:

„Art. 171. Przy organach finansowych pierwszej instancji działają komisje podatkowe.”;

48) art. 172 otrzymuje brzmienie:

„Art. 172. 1. Powiatowe rady narodowe i rady narodowe miast stanowiących powiaty powołują komisje podatkowe.

2. Członkowie komisji podatkowych otrzymują zwrot kosztów podróży według norm przewidzianych dla pracowników państwowych oraz wynagrodzenie za udział w posiedzeniu komisji w wysokości diety dziennej, przewidzianej przy podróżach służbowych dla pracowników państwowych. Wynagrodzenie to nie podlega opodatkowaniu podatkiem od wynagrodzeń.

3. Tryb powoływania, skład osobowy i organizację komisji podatkowych oraz ich kadencję, jak również tryb i sposób postępowania przed tymi komisjami ustala Minister Finansów.”;

49) art. 173 otrzymuje brzmienie:

„Art. 173. 1. Właściwość miejscowa komisji podatkowych pokrywa się z właściwością miejscową organów finansowych.

2. Siedzibą komisji podatkowej jest siedziba organu finansowego.”;

50) skreśla się art. 174;

51) art. 175 otrzymuje brzmienie:

„Art. 175. 1. Komisja podatkowa orzeka w zakresie podatków obrotowego i dochodowego od jednostek gospodarki nie uspołecznionej, o wysokości podstaw opodatkowania przy wymiarze na zasadach ogólnych i przy załatwianiu przez organ finansowy pierwszej instancji środków odwoławczych (art. 164) oraz opiniuje środki odwoławcze przesyłane do drugiej instancji.

2. Komisja podatkowa orzeka bądź opiniuje w sprawach ryczałtów podatkowych stosownie do przepisów o tych ryczałtach.

3. Przed wydaniem orzeczenia w sprawie ustalenia podstaw opodatkowania przy wymiarze podatku komisja podatkowa bada zebrany materiał wymiarowy, ocenia moc dowodową przeprowadzonych dowodów, wysłuchuje wniosku organu finansowego, wyjaśnień podatnika, jeżeli jest obecny na posiedzeniu komisji, rozważa całokształt sprawy stosownie do przepisów art. 139 ust. 1 i na tej podstawie wydaje orzeczenie.

4. Komisje podatkowe powinny w czasie pełnienia swych czynności przestrzegać przepisów podatkowych.

5. Przepis ust. 1 nie ma zastosowania w przypadkach, gdy źródło przychodu podlega opodatkowaniu tylko podatkiem dochodowym, z wyjątkiem przypadków określonych w art. 133.”;

52) art. 176 otrzymuje brzmienie:

„Art. 176. 1. Jeżeli z ksiąg podatnika wynika dochód niższy od tego, jaki byłby konieczny dla pokrycia wydatków ponoszonych przez podatnika (np. wydatki na utrzymanie domu, wydatki osobiste, wydatki na zakup surowców, wydatki na zakup wartości majątkowych itd.), bądź obrót znacznie niższy od przeciętnie osiąganego w danej branży, organ finansowy zwróci się do komisji podatkowej o rozstrzygnięcie pytania wstępnego, czy księgi przedstawione przez podatnika mogą być uznane za dowód w postępowaniu podatkowym.

2. Komisja podatkowa rozstrzyga to pytanie w trybie art. 175 ust. 3 oraz 177 ust. 2.”;

53) art. 177 otrzymuje brzmienie:

„Art. 177. 1. Komisja podatkowa powinna rozpatrzyć sprawę najdalej w ciągu dwóch tygodni od daty wpływu sprawy do komisji.

2. Komisja podatkowa rozpatruje sprawy przy udziale kierownika organu finansowego I instancji i przedstawiciela właściwej organizacji samorządu gospodarczego lub zawodowego. Komisji służy prawo żądania od organu finansowego przeprowadzenia uzupełniających dochodzeń lub zebrania dodatkowych materiałów nie wyłączając uzupełnienia sprawy opinią biegłych.

3. Przed wydaniem orzeczenia (art. 175 ust. 1) albo orzeczenia lub opinii w sprawach ryczałtu (art. 175 ust. 2) odmienne od wniosku podatnika komisja podatkowa obowiązana jest wezwać podatnika celem złożenia wyjaśnień ustnych lub pisemnych. W pozostałych przypadkach komisja podatkowa może wezwać podatnika celem złożenia wyjaśnień ustnych lub pisemnych. Jeżeli podatnik nie zgłosi się lub nie nadeśle wyjaśnień pisemnych pomimo doręczenia mu wezwania, sprawa podlega rozpatrzeniu, chyba że komisja na prośbę podatnika przesunęła termin rozpatrzenia sprawy.”;

54) art. 178 otrzymuje brzmienie:

„Art. 178. Na podstawie orzeczeń komisji podatkowej (art. 175 ust. 1) organ finansowy ustala wysokość zobowiązań podatkowych.”;

55) art. 179 otrzymuje brzmienie:

„Art. 179. 1. Kierownikowi organu finansowego służy prawo wniesienia do komisji odwoławczej sprzeciwu przeciwko orzeczeniu komisji podatkowej w terminie tygodniowym od dnia orzeczenia komisji. Wniesienie sprzeciwu nie wstrzymuje wykonania orzeczenia komisji podatkowej.

2. Komisja odwoławcza przesyła podatnikowi odpis sprzeciwu i równocześnie zawiadamia go o terminie rozpatrzenia sprzeciwu. Podatnik może złożyć komisji odwoławczej swoje wyjaśnienia i wnioski. Przepisy art. 167 ust. 1 stosuje się odpowiednio.

3. Decyzja komisji odwoławczej, wydana w wyniku rozpatrzenia sprzeciwu, jest ostateczna (art. 147 ust. 1).”;

56) w art. 188:

a) w ust. 1 skreśla się wyrazy „a także członkowie komisji odwoławczych”;

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Przepisy art. 172 ust. 2 stosuje się odpowiednio do członków i zastępców członków komisji odwoławczych.”;

57) w art. 189 skreśla się ust. 2;

58) użyte w przepisach dekretu z wyjątkiem art. 78 ust. 3, art. 97 i art. 157 ust. 3 wyrazy „władza”, „władze i urzędy”, „władza podatkowa” oraz „władze publiczne” zastępuje się odpowiednio wyrazami „organ” lub „organ finansowy” albo „organ administracji państwowej” w odpowiedniej liczbie i przypadku;

59) użyte w przepisach dekretu wyrazy „podmioty gospodarki uspołecznionej” zastępuje się wyrazami „jednostki gospodarki uspołecznionej” w odpowiedniej liczbie i przypadku;

60) użyte w przepisach dekretu wyrazy „obywatelska komisja podatkowa” zastępuje się wyrazami „komisja podatkowa” w odpowiedniej liczbie i przypadku;

61) przepisy działu „Komisje podatkowe” przenosi się przed przepisy działu „Odwołania i zażalenia”.

Art. 2. Wysokość zobowiązania podatkowego w nadzwyczajnym podatku od wzbogacenia wojennego w postępowaniu odwoławczym ustala komisja odwoławcza.

Art. 3. Rozporządzenia i zarządzenia wydane na podstawie dotychczasowych przepisów dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym zachowują moc do chwili zastąpienia ich nowymi rozporządzeniami i zarządzeniami opartymi na przepisach niniejszej ustawy, o ile nie są z nimi sprzeczne.

Art. 4. Upoważnia się Ministra Finansów do ogłoszenia w drodze obwieszczenia jednolitego tekstu dekretu o postępowaniu podatkowym z uwzględnieniem zmian, wynikających z przepisów wydanych do dnia ogłoszenia obwieszczenia i z zastosowaniem ciągłej numeracji działów, rozdziałów, artykułów i ustępów.

Art. 5. 1. Ustawa wchodzi w życie z dniem pierwszym miesiąca następującego po ogłoszeniu.

2. Przepis art. 144 ust. 1 wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1958 r.

Przewodniczący Rady Państwa: A. Zawadzki
Sekretarz Rady Państwa: St. Skrzyszewski

253

U S T A W A

z dnia 19 listopada 1956 r.

o ochronie roślin uprawnych przed chorobami, szkodnikami i chwastami.

R o z d z i a ł I.

Przepisy ogólne.

Art. 1. 1. Ochronę roślin uprawnych przed szkodliwym działaniem chorób, szkodników i chwastów prowadzi się na zasadach określonych w ustawie.

2. Przez rośliny rozumie się rośliny w stanie świeżym lub suchym, ich części, owoce i nasiona.

3. Ilekroć w ustawie jest mowa o przetworach, rozumie się przez to przetwory roślinne.

Art. 2. W celu ochrony roślin przed chorobami, szkodnikami i chwastami mogą być stosowane następujące środki:

1) wprowadzenie obowiązku niszczenia na określonym obszarze:

a) roślin zarażonych i podejrzanych o zarażenie chorobą bądź opanowanych przez szkodniki i chwasty lub c) o podejrzanych (rośliny zarażone i podejrzane),

b) przetworów porażonych lub podejrzanych o porażenie przez szkodliwe dla roślin grzyby, bakterie, szkodniki i wirusy (przetwory zarażone i podejrzane),

c) szkodników i chwastów,